

ΘΑΝΑΣΗΣ ΧΕΙΜΩΝΑΣ

«Άτομα που έγιναν άνθρωποι από το ΠΑΣΟΚ κουνούσαν σε εμένα το δάχτυλο»

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Τον γνώρισα πριν 6 χρόνια, όταν τον κάλεσα στην εκπομπή μου στο ραδιόφωνο του Flash 96. Δεν είχε ακόμα καμία εμπλοκή με την πολιτική, αλλά παρακολουθούσε, σχολίαζε, καυτηρίαζε, σατίριζε όσα βίωνε τότε η χώρα, που το αντιμνημόνιο ήταν στο φουλ και η πάνω με την κάτω πλατεία έδιναν «ηρωικούς» αγώνες με κρεμάλες και μούντζες στο Σύνταγμα.

Εμοιάζε τρελό, αλλά ήταν εκείνη η εποχή που μου είχε εκμυστηρευτεί ότι ήθελε να ενταχθεί στο ΠΑΣΟΚ, το οποίο διένυε την πιο δύσκολή του φάση. Γι' αυτό, ό,τι και να πει κανείς για τον Χειμωνά δεν μπορεί παρά να του πιστώσει ότι δεν αντιμετώπισε την πολιτική ωφελμιστικά, αφού επέλεξε να ταχθεί με όσους τότε εξέφραζαν τις πιο αντιδημοφιλείς απόψεις, έλεγαν σκληρές αλήθειες σε ώτα μη ακουόντων και η Αθήνα καιγόταν για να μην καταργηθεί το επίδομα έγκαιρης προσέλευσης. Στο βιβλίο του «Παραφροσύνη» (εκδ. Πατάκη) καταγράφει όσα βίωσε ως μέλος/τομεάρχης/ υποψήφιος πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, ενώ υπό μία έννοια περιγράφει και τους λόγους που τον οδήγησαν να φύγει. Σκέφτηκα να κάνουμε μία συζήτηση για όλα αυτά, για την εμπειρία του στο κόμμα, για τον άλλο Θανάση Χειμωνά, αυτόν των social media που είναι ένας διαφορετικός άνθρωπος από αυτόν που ξέρουμε εμείς οι φίλοι του αλλά και για τον... ανιψιό του ποιητή Μα-

νώλη Αναγνωστάκη και γιο του Πώργου Χειμωνά και της Λούλας Αναγνωστάκη. Εικόνες που θυμάται πιο έντονα από τότε που ήταν μικρός, περιστατικά με τους γονείς του που έχουν χαραχθεί στη μνήμη του. Άλλωστε η σχέση που είχε μέχρι και την τελευταία στιγμή με τη μητέρα του ήταν σίγουρα πολύ τρυφερή αλλά και φιλική. Όπως λέει με αφοπλιστική ειλικρίνεια όταν τον ρωτάω πώς αντιδρούσε η Λούλα Αναγνωστάκη στις επιθέσεις που δεχόταν στα social media και τις κατηγορίες ότι τάχα δεν είναι αντάξιος γιος του Χειμωνά και της Αναγνωστάκη, η απάντησή του είναι απολαυστική: «(...) Τσαντιζόταν πολύ. Πριν λίγο καιρό και παρότι η υγεία της ήταν πια αρκετά επιβαρυνμένη μου πετάει ξαφνικά: Μα ποια είναι επιτέλους αυτή η καργιόλα που σε βρίζει; »

Θανάση, είσαι ο Ανδρέας Θανόπουλος; Ο ήρωας του βιβλίου μου είναι ένας (σχετικά) νεαρός δοκιμιογράφος που αποφασίζει να ασχοληθεί με την πολιτική και εντάσσεται σε ένα κόμμα που ονομάζεται «Πράσινη Θύελλα». Είναι προφανές, λοιπόν, πως έχω πολλά κοινά μαζί του. Επίσης, πολλά από τα γεγονότα που περιγράφονται στο βιβλίο έχουν συμβεί και στην πραγματικότητα και παρουσιάζονται είτε ελαφρώς αλλαγμένα είτε ακριβώς όπως συνέβησαν. Πάνω απ' όλα όμως, ο Ανδρέας Θανόπουλος είναι ένας λογοτεχνικός ήρωας. Κάποιες στιγμές φέρεται όπως εγώ, άλλες τελείως διαφο-

ρετικά. Αν έγραφα στεγνά την ιστορία μου στο ΠΑΣΟΚ η «Παραφροσύνη» θα ήταν απλώς μια αυτοβιογραφία. Δεν είναι όμως. Είναι ένα λογοτεχνικό έργο. Το πού τελειώνει και πού ξεκινά η μυθοπλασία, το αφήνω στον αναγνώστη να το ανακαλύψει. Είναι ένα παιχνίδι που παίζω μαζί του.

Παραφροσύνη είναι αυτό που ζούμε σήμερα; Παραφροσύνη είναι αυτό που ζούμε σε αυτή τη χώρα από το 2010 και μετά. Είναι αυτό που βίωσα τα χρόνια που ήμουν στο ΠΑΣΟΚ. Η λέξη αυτή όμως έχει να κάνει γενικότερα με την ψυχοσύνθεση όλων των πρώων του μυθιστορημάτος.

Στο βιβλίο περιγράφεις πολλά περιστατικά που έζησες ως στέλεχος του ΠΑΣΟΚ, αλλά αν σου έλεγα να ξεχωρίσεις μία στιγμή, ποια θα ήταν; Θεωρώ πως οι πιο σημαντικές εμπειρίες μου στην (αποτυχημένη αντικειμενικά) θητεία μου στο ΠΑΣΟΚ, υπήρξαν η συμμετοχή μου στην κίνηση των «58» και η πρώτη συγκέντρωση των «Παραιτηθείτε». Η πιο όμορφη και έντονη ανάμνηση που διατηρώ, όμως, ήταν η ομιλία μου ως υποψήφιος πρόεδρος του κόμματος στο συνέδριο του 2015. Η ομιλία αυτή υπάρχει ατόφια στο βιβλίο, αν και «διασκευασμένη» για τις λογοτεχνικές ανάγκες του.

Στην «Παραφροσύνη» αναφέρεσαι σε διάφορα περιστατικά που σε ενόχλησαν, όπως το ότι οι αποφάσεις λαμβάνονταν από έναν κλειστό κύκλο ανθρώπων ή περιγράφεις πως στο συνέδριο κάποιοι ήθελαν να δώσουν τη μάχη κατά του φιλελευθερισμού κ.ο.κ. Τελικά γιατί έφυγες από το ΠΑΣΟΚ; Διαφωνούσα με τη γενικότερη στάση που κρατούσε το κόμμα τους τελευταίους μήνες. Το 2012, που πήγα, είχε ήδη ξεκινήσει μια προσπάθεια ανανέωσης, με αποκορύφωμα το εξαιρετικό ευρωψηφοδέλτιο της Ελιάς. Από την αρχή του 2016 και μετά, όμως, το ΠΑΣΟΚ άρχισε να αναμασά στερεότυπα περασμένων δεκαετιών, ανέσυρε ξεχασμένα στελέχη από τη ναφθαλίνη και έθεσε ως μοναδικό του στόχο να επαναπατρίσει όσους το εγκατέλειψαν για τον λαϊκισμό και τους διορισμούς του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν με ενδιέφερε να βρίσκομαι σε ένα τέτοιο κόμμα.

Στο βιβλίο αναφέρεται ότι η κρίση στη χώρα μας είναι κυρίως ηθική. Φυσικά δεν το πιστεύω μόνο εγώ. Η αλήθεια βέβαια είναι πως η ηθική αυτή κρίση υπάρχει εδώ και πολλά χρόνια – πολύ πριν τα μνημόνια. Απλώς το χρέος που έρεε αδικαιολόγητα άφθονο την έγκυβε καλά κάτω από το χαλάκι. Όταν τα λεφτά τελείωσαν, βγήκε όλη η φρίκη στην επιφάνεια.

Αφιερώνεις ένα κεφάλαιο σε μία γυναίκα ευρωβουλευτή που σας κάλεσε στις Βρυξέλλες υπό τόσο κακές συνθήκες, που σχεδόν καταντούν αστείες. Είναι αληθινό περιστατικό; Όσοι με γνωρίζουν ξέρουν. Δεν θα πω κάτι παραπάνω. Δεν είναι καιρός να τρώμε μνηύσεις!

Στον ΣΥΡΙΖΑ θα εντασσόσουν; Έχεις πει πο-

λά για αυτό το κόμμα, αλλά και ο κ. Παπαδημούλης έγραφε ότι θα ήταν αδύνατη μία συνεργασία με το κόμμα του κ. Καμμένου το οποίο «είναι δεξιότερα της ΝΔ», αλλά τελικά τώρα κυβερνούν μαζί παρέχοντας πλήρη στήριξη το ένα κόμμα στο άλλο. Στον ΣΥΡΙΖΑ όπως είναι σήμερα όχι. Σε καμία περίπτωση. Δεν μπορώ ποτέ να ξεχάσω τα ψέματά τους. Τη χυδαιότητά τους. Τον τρόπο που ασέλησαν πάνω στην αριστερή ιδεολογία. Εάν στο μέλλον ο ΣΥΡΙΖΑ αλλάξει, βρει άλλο αρχηγό, βάλει άλλα στελέχη μπροστά και –κυρίως– ξαναμοιάσει σε εκείνο που εκπροσωπούσε όταν βρισκόταν στο 3%, το συζητάμε. Δεν το βλέπω να γίνεται, όμως.

Στο ΠΑΣΟΚ θα ξαναγυρνούσες; Δεν μπορώ να το αποκλείσω. Πρέπει να αλλάξουν αρκετά όμως...

Πώς σχολιάζεις πολιτικούς που ήταν για δεκαετίες στο ΠΑΣΟΚ, όπως Κουρουμπλής, Σπίρτζης κ.λπ., και σήμερα λένε ότι το ΠΑΣΟΚ ευθύνεται για τα μνημόνια; Είναι τουλάχιστον αστείο. Άτομα που ήταν στο ΠΑΣΟΚ για χρόνια, που έγιναν άνθρωποι από το ΠΑΣΟΚ (δεν αναφέρομαι υποχρεωτικά μόνο στους συγκεκριμένους) κουνούσαν σε άτομα σαν κι εμένα το δάχτυλο, παριστάνοντας τους ανθρωπιστές και τους αγαπησιάρηδες. Το ΠΑΣΟΚ (όπως και η Νέα Δημοκρατία) προφανώς και φέρουν ευθύνες για την κρίση. Τα –παντελώς αχρείαστα– μνημόνια από το 2015 και μετά όμως είναι 100% έργο ΣΥΡΙΖΑ.

Στο βιβλίο περιγράφεις αναλυτικά το πώς οργανώθηκε το κίνημα του «Παραιτηθείτε». Επόμενη κίνησή σας; Κάνουμε κατά καιρούς συναντήσεις. Ίσως να έχετε νέα σύντομα!

Πώς εξηγείς το ότι περνάτε τόσο σκληρά μέτρα και δεν κουνιέται φύλλο, εάν εξαιρέσουμε τις πρόσφατες κινητοποιήσεις του ΠΑΜΕ; Για πέντε χρόνια η

Αθήνα καιγόταν. Η βία χτυπούσε κόκκινο σε μόνιμη βάση, μαγαζιά καίγονταν και καταστρέφονταν. Οι δρόμοι του κέντρου έκλειναν τρεις φορές την ημέρα, οι απεργίες παρέλυαν τη χώρα. Φτάσαμε σε σημείο να θρηνούμε νεκρούς. Σήμερα όντως δεν κουνιέται φύλλο. Μήπως λοιπόν οι κουκουλοφόροι (που ποτέ δεν μάθαμε την ταυτότητά τους) δεν ήταν ούτε αντιξουσιαστές ούτε κοινά κουλιγκάνια; Μήπως ήταν άνθρωποι που είχαν ως μοναδικό στόχο –σε συνεργασία με συγκεκριμένα συνδικάτα– να φέρουν τον ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία και τώρα απολαμβάνουν την αργομισθία τους σε κάποια δημόσια υπηρεσία;

Ο ήρωας κάνει σχέση ταυτόχρονα με δύο γυναίκες, εσύ έχεις βρεθεί σε παρόμοια κατάσταση; Όχι. Εδώ ζοριζόμουν όταν είχα μία σχέση, θα έψαχνα και δεύτερη; Εχω βρεθεί πολλές φορές όμως σε δίλημμα ανάμεσα σε δύο γυναίκες. Η Μυρτώ και η Βανέσα της «Παραφροσύνης» είναι τελείως διαφορετικές μεταξύ τους, κάτι που φέρνει τον ήρωα μπροστά σε μια εξαιρετικά δύσκολη επιλογή.

Τελευταία πάντως είσαι πιο ήρεμος στα social media, έχει μειωθεί ο αριθμός των τrol ή βαρέθηκες; Δεν τσακώνομαι επειδή έχουν πάψει να μου επιτίθενται. Σταμάτησαν μόλις αποχώρησα από το ΠΑΣΟΚ. Οι άνθρωποι αυτοί (πέρα από ορισμένους συμπλεγματικούς που έχουν προσωπικό πρόβλημα μαζί μου) λειτουργούσαν συντεταγμένα με στόχο συλλογικότητες (όπως το ΠΑΣΟΚ ή τους «Παραιτηθείτε») που βρίσκονταν απέναντι στον ΣΥΡΙΖΑ. Όλα τα «τέρατα» που έχετε διαβάσει να έχω ποστάρει στο Facebook ήταν απαντήσεις στις αδιανόητες χυδαιότητές τους. Δεν βρίζω ποτέ κάποιον χωρίς λόγο και δεν κάνω ποτέ την αρχή σε έναν καβγά. Όποιος τα βάζει μαζί μου, όμως, να ξέρει πως θα υποστεί τις συνέπειες.

Πριν λίγες μέρες συνέβη ένα δυσάρεστο γεγονός στη Θεσσαλονίκη. Μια κοπέλα αυτοκτόνησε λίγη ώρα αφότου έγραψε ένα εγκλημαστικό ποστ στο Facebook για την «Παραφροσύνη» και μία εφημερίδα βγήκε με πρωτοσέλιδο με τη φωτογραφία σου συνδέοντας τα δύο περιστατικά. Έπαθα σοκ όταν το έμαθα. Η κοπέλα αυτή μάλιστα ήταν διαδιδυακή μου φίλη. Είναι γεγονός πως το βιβλίο μου είναι αυτό που λέμε «βαρύ». Είναι επίσης γεγονός πως η λογοτεχνία διαθέτει τρομακτική δύναμη. Δεν πιστεύω όμως πως αρκεί μόνο αυτό για να βάλει κάποιος τέλος στη ζωή του.

Μικρός ήσουν πράγματι το μαζεμένο ντροπαλό παιδί που περιγράφεις και στην «Παραφροσύνη», αλλά και στο πρώτο βιβλίο σου

το «Ραμόν»; Ναι. Η αλήθεια είναι πως ακόμα είμαι. Και τότε έβριζα βέβαια – άλλο αυτό.

Η μητέρα σου ήταν γυναίκα με πολύ χιούμορ. Πώς σχολίαζε κακεντρεχή σχόλια για εσένα του τύπου «δεν τιμά την ιστορία των γονιών του Γιώργου Χειμωνά και Λούλας Αναγνωστάκη»; Η μητέρα μου ευτυχώς δεν είχε σχέση με το Facebook και δεν είχε πάρει είδηση το μέγεθος της επίθεσης που δεχόμουν. Όποτε όμως μάθαινε κάτι τσαντιζόταν πολύ. Πριν λίγο καιρό και παρότι η υγεία της ήταν πια αρκετά επιβαρυσμένη, μου πετάει ξαφνικά: «Μα ποια είναι επιτέλους αυτή η καργιόλα που σε βρίζει!»;

Θα περιγράψεις μία εικόνα που έχει χαραχτεί στο μυαλό σου από τα παιδικά σου χρόνια; Τον πατέρα μου να με πηγαίνει βόλτες στην Ακρόπολη. Τη μητέρα μου να μου αφιερώνει ένα τραγούδι σε πειρατικό σταθμό κάποτε που ήμουν άρρωστος στο Δημοτικό.

Τώρα που και οι γονείς σου έχουν φύγει και οι δύο από τη ζωή, νιώθεις πλέον απροστάτευτος ή αισθάνεσαι να σου έχει φύγει το βάρος του ονόματος; Ποτέ δεν ένιωθα πως είχα κάποιο βάρος. Θεωρώ πως η γραφή μου ήταν πάντα τελείως διαφορετική τόσο από τη γραφή του πατέρα μου όσο και από εκείνη της μητέρας μου, οπότε δεν θα μπορούσε ποτέ να τεθεί θέμα σύγκρισης. Σήμερα μου λείπουν οι γονείς μου, κυρίως η μητέρα μου που έχασα τόσο πρόσφατα. Είμαι όμως σε αρκετά μεγάλη ηλικία για να θεωρούμαι «ορφανός». **A**

